

אפרים סידון:

מה פיתאום שני מיליון לירות?

מכל מערכת הבחירות האנשים המעניינים ביותר הם לא-דווקא נבחרים-העם ומועמדי המפלגות, כי אם אלה העומדים מאחרי הקלעים של התעשייה הזו. המוסיקאים התמלילנים, התסריטאים.

אחד מאותם תסריטאים הוא אפרים סידון, המכונה פרויקט. איש מערכת "העולם הזה" לשעבר, שהיה שותף לטור הסאטירי "זו ארץ זו", חבר מערכת תוכנית הטלוויזיה "ניקוי ראש", סאטיריקן ותמליכן נודע. שאלתי את פרויקט, העובד למען המערך ביחד עם סאטיריקן אחר, ב. מיכאל.

האם זה נכון כי תמורת עבודתך בי שירות המערך אתה מקבל סכום השווה לשני מיליון לירות?

מה פיתאום שני מיליון לירות? שנינו ביחד, ב. מיכאל ואני, מקבלים משהו בסדר גודל של מיליון.

האם אתה עושה את עבודתך למען הכסף?

מה פיתאום? מי קי ואני חשבנו שהמצב חמור. באנו ליוסי שריד ואמרנו לו, שאם רוצים איתנו במערך למערכת הבחירות אנחנו פנויים.

באחד העיתונים פורסם כאילו אתה חיברת את הימנון המערך.

אני לא חיברתי את הימנון. מישהו מפירסום דהף כתב את הימנון הזה.

מינה צמה:

הציבור מושפע מאירועים זמניים!

ידיה של עורכת הסקרים, הדוקטור מינה צמה, מלאות עבודה. היא לא מספיקה לערוך סקר אחד, וכבר מתגושש ובא אירוע המסעיר את עם ישראל, והיא מתבקשת לערוך סקר נוסף.

הסקר האחרון שפירסמה מינה צמה ניבא 43 מנדטים למערך ו-42 לליכוד. מיד לאחר פירסום הסקר גנש בגין את סאדאת, וגברת צמה התבקשה להכין סקר חדש. היא לא הספיקה לסיים את הסקר וחיל-האוויר הפציץ את הכור העיראקי, וכבר היא עסוקה בימים אלה בעריכת סקר חדש. לפי תגובתה הלא-מפורשת על שאלתי, ניתן להבין כי בפעם הזו יהיו נתוני-הסקר שונים בהחלט מנתוני-הסקר הקודם, שהבטיחו רוב של מנדט אחד למערך.

נמסר לי כי בסקר פנימי שערך המערך הסתמנו 50 מנדטים לליכוד ו-42 למערך, מה דעתך על אפשרות כזו?

לא ידוע לי על סקר זה ועל תוצאותיו. היום, סקרים שנעשו לפני יומיים, אין להם משמעות. הציבור הישראלי מושפע מאירועים זמניים. מחר יכול לקרות משהו, שישנה את תוצאות-הסקר. אם המערך, למשל, יצליח להתגבר על הפצצת הכור באירוע כלשהו, או שהציבור יתחלק לשתי קבוצות — לאלה שפעולת הפצצת הכור תעודד אותם לתמוך בליכוד, ולאלה שפעולה תרתיע אותם. קשה לחזות תוצאות כאלה מראש.

האם לדעתך מושפע קהל-הבחורים מן תוצאות הסקרים שאת מפרסמת?

זה יכול להיות, אם כי אנשים אינם מוכנים להודות שהם מושפעים מסקרים. המטרה העיקרית של סקרי-הבחירות היא לעזור לאורח להחליט עבור איזו הנחית מהמפלגות הגדולות לבחור. לפעמים תוצאה של סקר יכולה להביא אדם למסקנה שחבל לו לבונו את קולו על מיפלגה קטנה.

איך מתבצעים הסקרים שאת עורכת?

אנחנו לוקחים מידגם מייצג של האוכלוסיה היהודית הבוגרת, כ-97 אחוז אוכלוסייה. ויש לנו הנחות לגבי האוכלוסיה הערבית. בסקר משתתפים בין 1000 ל-1250 איש, והוא מתבצע בכל הארץ.

אנו שולחים לבתי האנשים מראיינים, אחרי שאני מנסחת את השאלות. אחרי-כך אנו עורכים ביקורת על המראיינים, כדי לוודא שאכן ביקרו בבתי האנשים ולא ישבו בבית ומילאו בעצמם את השאלונים, ואז בא ניתוח הסקר.

האם הציבור הישראלי מושתף פעולה?

יש אנשים שאינם מוכנים להתראיין, ואז אנחנו מוציאים את הרובה. יש המסרבים להשיב על כל השאלות. אך ברר-כלל יש היענות, אנשים מרצנים שבאים לשאל אותם.

יעקב אחימאיר:

עניין לרשות שמורות הטבע!

מאז שפיק חלבי נסע לגרמניה ולארצות-הברית לא הפסקתי לרחם על עורף-הדין, מה שמו? פאפו. איך שהבן-אדם מספספס כותרות והנה לא חלפו ימים רבים ופאפו הנ"ל מצא לו עץ חדש לטפס עליו — את עורך "מבט", יעקב אחימאיר, שאותו הוא מאשים בסקירה עויינת של הפצצת הכור העיראקי על-ידי חיל-האוויר. ואם לא די בזה, איים השבוע פאפו כי ישמור על צעדיו של אחימאיר, כמו שהעורב מיפו שמר על צעדיו של נוריאלי.

שאלתי את אחימאיר:

מה דעתך על כך שפאפו ישמור מהיום והלאה על צעדך, כשם שהעורב מיפו שמר על נוריאלי?

בדומה לפרשת העורב, אולי כדאי שרשות-שמורות הטבע תטפל גם בבעיה הזו עם עורף-הדין אהרון פאפו. באופן יותר מהותי אני מחשיב את רשות-השידור ואת האנשים העומדים בראשה, ובראש וראשונה את אלו מהמיגור הציבורי. אני מקווה שהם יתייחסו במלוא כובד-הראש להתבטאויותיהם, לפחות באותה מידה של כובד-ראש שהם דורשים ממני בעבודתי כעורך מבט ומי שחושב כי מדובר כאן בהתבטאות חסרת-רימה, וכי צריך להתייחס להתבטאותו זו של פאפו בהתאם, טועה, משום שאין להעלות על הדעת התבטאות כזאת כלפי עובד בכל מדינה אחרת בעולם.

מה יש לך להגיד על רמת ההתבטאות שפאפו?

רמת ההתבטאות שלו הופכת אותו לצחוק ולשגינה לא רק בעיני הציבור, ידוע לי גם שאנשים חשובים ברשות-השידור מלגלגים באופן פרטי על עורף-הדין אהרון פאפו.

האם יש לדעתך להעביר אותך מתפקודך כנגד הרך העויינת שבה סקרת את פרשת הפצצת הכור העיראקי?

אני עומד על קרקע מוצקה. אני חושב שבמיקרה זה לפחות לא צריך להעביר אותי מתפקידי, כפי שדורשים עורכי-הדין פאפו וינון, אלא צריך להעביר מתפקידי את הנשיא רגן, שהחליט על עיכוב ארבעה מטוסי אק 16, את ראש-משלת צרפת ושר-החוץ שלו, שמתחו ביקורת על הפצצת הכור, ואת יושב-ראש ועדת החוץ והביטחון של הסנט האמריקאי, הסנטור צ'ארלס פרסי. אך בשום פנים ואופן אין לחזור במחצית השנייה של המאה העשרים על מיינהג האכזר הקדמון, אשר לפיו השליט היה מוציא לחרג את מבשרי הבשורות הרעות.